

§ 8.

Mærke paa Urkasser.

Enhver Person, som efter den ved Forordning fastsatte Dato sender eller bringer en Urkasse, hvad enten den er indført eller ej, til noget Justerkammer i de forenede Kongeriger for at faa den justeret, stemplet eller mærket, skal afgive en skriftlig Erklæring om, i hvilket Land eller paa hvilket Sted Kassen er forfærdiget. Fremgaar det af denne Erklæring, at Urkassen er forfærdiget uden for de forenede Kongeriger, skal Justermesteren paa Kassen anbringe et Mærke, der adskiller sig fra det, som han anbringer paa Kasser, der ere forfærdigede i de forenede Kongeriger samt paa en saadan Maade, som det til enhver Tid maatte være forordnet.

(2) Erklæringen kan afgives til en i den Anledning af Justerkammeret bestattet Embedsmand (som herved bemyndiges til at modtage saadanne Erklæringer) eller til en Fredsdommer eller en Kommissionsdommer, som er berettiget til at tage i Ed for Højesteret i England eller Irland eller for Sessionsretten i Skotland, og skal være affattet saaledes, som det til enhver Tid maatte være forordnet.

(3) Enhver Person, som afgiver en urigtig Erklæring om noget denne Paragraf vedrørende, straffes, naar Dommen affiges af en Nævningeret, som for Mened, og naar Dommen affiges af en Politiret, med en Bøde paa indtil tyve Pund for hver Overtrædelse.

Varemærkers Betegnelse under Proceduren.

Naar et Varemærke eller estergjort Varemærke nævnes i Klagen, Indlægene, Proceduren eller Afkæringen, er det tilstrækkeligt uden yderligere Beskrivelse og uden Kopi eller Faksimile at kalde bemeldte Varemærke eller estergjorte Varemærke for Varemærket, eller det estergjorte Varemærke.

§ 10.

Negler for Vidneforklaring.

Bed alle Søgemaal for Overtrædelser af denne Lov

(1) staa det indstævnte frit for at forlange henholdsvis sin Hustru eller sin Mand indfaldt som Vidne, hvorefter vedkommende skal tages i Ed og forhøres og kan kryssforhøres og paa ny forhøres paa samme Maade som ethvert andet Vidne.

(2) I Tilfælde af, at Varen er indført, skal Afstigningsstedet være direkte Bevis for Frembringelses- eller Tilvirkningsstedet.

§ 11.

Straf for medskyldige.

Enhver Person i de forenede Kongeriger, som foranstalter, raader, hjælper og opmuntrer til eller er delagtig i nogen Handling uden for de forenede Kongeriger, som, hvis den var bleven begaaet i de forenede Kongeriger, vilde have været en Lovovertrædelse af ringere Grad ifølge denne Lov, paadrager sig Strafsansvar for en saadan Overtrædelse, som om han var Hovedanstifter, og kan tiltales, sagsøges, forhøres og dømmes i det Grebskab eller paa det Sted i de forenede Kongeriger, hvor han maatte opholde sig, som om Overtrædelsen var bleven begaaet der.